

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

vasario

7 d.

Seštadienis

Nr. 16 (4209)

■■■■■■

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

SOCIALISTINIO LENKTVNIAVIMO BARUOSE

Virš plano — 28000 plytų

Pastaraisiais metais Anykščių SMK Rubikių plytų cecho kolektyvas negalėjo pasigirti gerais gamybos rezultatais, todėl neįstengia įvykdyti ir planinių užduočių. Bet štai pradėjus naują penkmetį, kaip papasakojo cecho viršininkas P. Sap-

kauskas, reikalai pradėjo pasitebinti gerėti. Per šių metų sausio mėnesį cecho dirbantieji pagamino vieną milijoną 278 tūkstančius sąlyginių vienetų plytų, planinę užduotį viršydami 28 tūkstančius plytų. Dalis šių plytų jau iškeliavo į mūsų bei kaimyninių rajonų statybas.

Siekdami garbingai sutikti TSKP XXVI-ąjį suvažiavimą, cecho dirbantieji įsijungė į socialistinį lenktyniavimą. Pastoriai viršija išdirbio normas molio masės paruošėja L. Mykolaitienė, degikė V. Augustinas, plytų nukrovėja F. Raugailienė, darbininkė P. Dambrauskienė ir daugelis kitų cecho darbininkų. Vienuoliktasis penkmetis cecho pradėtas darniu darbo ritmu.

R. Stonkus

Intensyvinti augalininkystę, kelti žemdirbystės kultūrą

Antradienį įvyko rajono agronominės tarnybos darbuotojų pasitarimas, skirtas žemdirbystės produktyvumo, augalininkystės produkcijos gamybos tolesnio didinimo klausimams aptarti. Pasitarime dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto biuro ir Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto nariai, rajono ūkių vadovai, pirminių partinių organizacijų sekretoriai, vyriausieji ir augalų apsaugos agronomai, vyriausieji inžinieriai-mechanikai. Pranešimą pasitarime padarė rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. Daciulis. Diskusijose kalbėjo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio direktorius, žemės ūkio mokslų kandidatas A. PUODZIUKAS, „Svyturio“ kolūkio pirmininkas K. ŽIGAS, „Anykščių šilėlio“ ir K. Staro kolūkių vyr. agronomai J. ŽASINAS ir P. SOSTUCHAS, rajono Agrocheminio žemės ūkio aptarnavimo susivienijimo pirmininkas R. DAILYDE, „Lenino keliu“ kolūkio vyr. inžinierius-mechanikas J. DAUGELA, Anykščių melioracijos eksploatavimo valdybos viršininkas A. LUNEVIČIUS. Pasitarime taip pat kalbėjo LTSR Žemės ūkio ministerijos kadrų rengimo valdybos viršininkas E. KAMARONAS. Apibendrinamas pasitarimo darbas, pasitarime kalbėjo Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

A. Daciulio pranešime ir pasitarimo dalyvių pasisakymuose buvo pažymėta, jog rajono žemės ūkio darbuotojai X-ajame penkmetyje dėję nemažą pastangų, kad įneštų deramą indėlį į respublikos ir visos šalies materialinių gėrybių aruodą.

Nors pastarųjų trijų metų gamtinės sąlygos buvo labai nepalankios, tačiau rajone vidutinė melnė grūdų gamyba padidėjo 15,7 proc., pieno — 17,8 proc., mėsos — 17,2 proc., lyginant su devintojo penkmečio metiniu vidurkiu. Įvykdyti grūdų, linų pluošto, vaisių, daržovių ir pieno pardavimo valstybei penkmečio planai.

Aktualiausių žemės ūkio darbuotojams iškilusių uždavinių sprendimo būdai buvo aptarti praėjusių metų pabaigoje įvykusiame sąjunginiame agronomų pasitarime Maskvoje. Atsižvelgdami į šio pasitarimo išdavas, rajono žemdirbiai numato ir įgyvendina priemones augalininkystei intensyvinti, žemdirbystės kultūrai kelti.

Šie uždaviniai yra išties dideli. Jau 1981 metais, lyginant su X-ojo penkmečio vidurkiu, rajone turime padidinti grūdų gamybą 14,3 proc., bulvių — 4,4 proc., cukrinių runkelių — 5,5 proc. Žymiai sparčiau turi didėti gyvulininkystės produktų gamyba.

Kad pasiektume užsibrėžtus gamybos augimo tempus, visų pirma būtina kiekviename ūkyje, padalinyje gerai išnagrinėti turimus rezervus, ryžtingiau įdiegti į gamybą mokslo rekomendacijas ir pirmųjų patyrimą, skubiau šalinti neūkiškumą ir aplaidumą.

TSKP CK Generalinis sekretorius draugas L. Brežnevai laiške agronomų pasitarimo dalyviams pabrėžė, kad tarybinė liaudies patikėtoji agronomams rūpinimasis žeme — svarbiausia gamybos priemonė žemės ūkyje, nepaprastai reikšmingu visuomenės turto šaltiniu. Ir nėra agronomui atsakingesnio uždavinio, kaip saugoti ir rū-

pestingai naudoti kiekvieną arimą, pievą, ganyklų hektarą, didinti jų derlingumą.

Augalininkystės produktų gamybos lygį apsprendžia gauta produkcija, išreikšta sutartiniais vienetais. Pernai vidutiniškai kiekvienam žemės ūkio naudmenų hektarui rajone pagaminta po 19,5 sutartinių vienetų šios produkcijos.

Kad ir nepalankiais žemės ūkiui praėjusiais metais Sodininkystės tarybinis ūkis, Svėdasų, „Svyturio“ kolūkiai iš kiekvieno žemės ūkio naudmenų hektaro gavo po 28,4—24 sutartinių vienetų. Tačiau labai maža pagaminta sąlyginės augalininkystės produkcijos kiekvienam hektarui M. Melnikaitės, „Atelies“ kolūkiuose, Naujasodžio tarybiname ūkyje — vos po 11,8—13,7 sutartinių vienetų.

Viena iš priemonių efektyviai žemės panaudojimui yra sėjomainų įgyvendinimas. Šiuo metu visiems rajono ūkiams sudaryti nauji sėjomainų projektai, atsižvelgiant į ūkio specializacijos kryptį. Nuoseklus sėjomainų įgyvendinimas „Svyturio“, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose, Sodininkystės tarybiname ūkyje padeda užauginti pastovius visų kultūrų derlius. Pastarųjų metų nepalankios gamtinės sąlygos kai kur dalinai sumaišė pasėlių rotaciją, todėl turime artimiausiais metais tuos nukrypimus ištaisyti.

Ypač svarbus žemės ūkio kultūrų derlingumo didinimo veiksnys yra žemdirbystės kultūros kėlimas. Daugumoje rajono ūkių nuolat rūpinamasi žemės dirbimo gerinimu, efektyviu organinių ir mineralinių trąšų panaudojimu, pasėlių priežiūra. Per praėjusį penkmetį aukštos žemdirbystės kultūros ūkio vardi buvo pritaikyti „Gintaro“, Levaniškio, „Svyturio“ kolūkiams. Tai aukštas šių ūkių vadovų, vyr. agronomų, visu šiuose ūkiuose dirbančių specialistų darbo įvertinimas.

Tačiau žemdirbystės kultūros gerinimo galimybės

pas mus toli gražu neišnaudotos. Kasmet labai maža nuskutame razienu — apie 45—50 proc. viso jų ploto. Neretai pažeidžiami jų skulimo terminai ir technologija. Ne visur laiku ir tvarkingai iš rudens suariamos dirvos.

Daugumoje rajono ūkių skiriamas reikiamas dėmesys mechanizatorių kvalifikacijai kelti. Geriausi mechanizatoriai — artojai išaiškinami ūkių ir rajoninėse artojų varžybose. Pernai šiose varžybose dailiausias vagas suguldė „Gintaro“, „Lenino keliu“, „Svyturio“, Svėdasų, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkių artojai. Tačiau Černiachovskio, „Vienybės“ kolūkių mechanizatorių arimas buvo prastai įvertintas. Peršasi išvada, jog šių ūkių agronomai, inžinieriai mechanikai nepakankamai padeda mechanizatoriams kelti kvalifikaciją.

Daugelyje rajono ūkių efektyviai naudojamos agrotechninės bei cheminės kovos priemonės prieš piktžoles, augalų ligas, kenkėjus. Tačiau kai kur pasitaiko atvejų, kai nesilaikoma šių darbų atlikimo agrotechninių terminų, o pavėlavus, nebeįmanoma laukiamo efekto. Intensyviau turime naudoti agrotechnines kovos su piktžolėmis priemones. Tuo turi pasirūpinti ūkių inžinieriai mechanikai, sukomplektuodami plačiabarius agregatus, o agronomai — nepraleisti optimalių šių darbų atlikimo terminų. Vėliau šių darbų spragas turime šalinti, naudodami chemines kovos su piktžolėmis priemones.

Kasmet vis daugiau pasėlių tręšimo ir priežiūros darbų rajono ūkiuose atlieka rajono Agrocheminis susivienijimas, pasitelkęs aviaciją. Šiam tikslui statoma lėktuvų nutūpimo aikštelė K. Staro kolūkyje, numatoma tokias aikšteles įrengti Jakišskio tarybiname ūkyje ir kitur. Greta šių aikštelių bus statomi sandėliai trąšoms laikyti.

Apie 60 proc. bendro der-

liaus priedo gauname, tinkamai naudodami trąšas. To siekiant, visuose rajono ūkiuose sudaryti tręšimo planai, vadovaujantis dirvožemio kartogramais ir kitais duomenimis. Racionaliai naudojant trąšas, „Gimtosios žemės“, Kurklių, „Lenino keliu“, Levaniškio, „Pirmyn į komunizmą“, Svėdasų, „Svyturio“ kolūkiuose kiekvienais metais išauginami geri grūdinių, techninių ir pašarinių kultūrų derliai. Tačiau ne visuose ūkiuose trąšos naudojamos planingai, efektyviai. Yra šioje srityje spragų „Aušros“, Skiemonių, „Vienybės“ kolūkiuose. Visų kultūrų derlingumo didinimui, dirvožemio struktūros gerinimui didelę įtaką turi organinės trąšos.

Po 11—14 tonų į kiekvieną ariamos žemės hektarą pernai išvežė „Anykščių šilėlio“, „Aukštakalnio“, „Gintaro“, Kurklių, „Lenino keliu“, Levaniškio, Svėdasų kolūkiai, Raguvėlės tarybinis ūkis. Tačiau kituose rajono ūkiuose šių trąšų sukaupimui ir panaudojimui žymiai mažiau. Kai kur nemaža mėšlo laikoma prie fermų mėšlėdėse, kas nepateisinama nei agronominiu, nei sanitarinio požiūriu. Būtina pasiekti, kad visos organinės trąšos būtų išvežtos į laukus ir kraunamos į taisyklingas rieluves, o esant nestorai sniego dangai — iškratomos.

Grūdų gamybai didinti, plečiant jų pasėlius, yra ribotos galimybės, todėl pagrindinis dėmesys turi būti sutelktas javų derlingumo kėlimui.

Grūdinių kultūrų pasėlių plote apie 40 proc. užima žiemkenčiai. Tačiau jų derlingumas pernai buvo tik 16—17 centų hektaro. Nemažai plotai žiemkenčių kasmet žūsta ir atsėjami vasarajumi. Taip atsitinka ne vien dėl nepalankių gamtinių sąlygų, bet ir dėl netinkamo prieššėlių parinkimo, pavėluoto dirvų paruošimo sėjai. Žiemkenčių atsėjimas pavasarį yra bėdos reikalas, nes paprastai šis darbas suvėluojamas ir išauginamas menkesnis derlius, be to, žymiai padidėjus vasarajaus plotams ir slingant kombainų, suvėluojama pjūtis ir neišvengiama derliaus nuostolių.

Javų derlingumo didinimui didelės reikšmės turi sėklininkystė. Rajono ūkiuose auginama tik raionuotų kultūrų veislės. Miežių veislė Nadia užima 87 proc. šios kultūros pasėlių. Pernai pradėti augini Gintarinų veislės miežiai. Tačiau maža auginama ankstyvos Otros veislės miežių. Reikėtų jos įsigyti kiekvienam ūkiui.

ypač tikslinga ją sėti su daugiamečių žolių įsėliu.

Jau kelinti metai, kai rajone trūksta grūdinių-ankštinių kultūrų sėklos. Jos išauginimui pakenkė nepalankios orai, tačiau ir tokiomis sąlygomis Levaniškio, „Lenino keliu“, „Gimtosios žemės“ kolūkiai sugebėjo visiškai apsirūpinti ankštinių sėkla. Svarbiausia — kuo anksčiau apsėti ankštinių kultūrų sėklinius masyvus, kad jų sėkla laiku pribręstų.

Koncentruojant techninių kultūrų auginimą specializuotose rajono ūkiuose, padidėjo jų plotai. Tačiau nepalankios gamtinės sąlygos, kai kurių ūkių nepakankamas pasiruošimas auginti šias kultūras sutrukdė įvykdyti bulvių ir cukrinių runkelių pardavimo valstybei X penkmečio užduotis.

Rajono bulvininkystės ūkiai neturi reikiamos materialinės bazės, būtent nusausintų ir sukurkintų dirvų, našių rūšiavimo punktų ir kitos technikos. Kol bus ši bazė sukurta, bulves reikės auginti visiems rajono ūkiams.

Okiai, nesispecializuojantys bulvių auginimui, visų pirma turi pakankamai jų užsiauginti savo valgykloms, organizuoti bulvių sėklos atnaujinimą kolūkiečių sodybinuose sklypuose. Be to, bulvės kiekviename ūkyje turi būti naudojamos gyvulių šėrimui. Todėl jų auginimui būtina sukomplektuoti pakankamą kiekį mašinų ir agregatų, užtikrinant kompleksinį visų darbų mechanizavimą.

Paskutiniaisiais metais dėl elementarių agrotechnikos pažidimų žymiai sumažėjo cukrinių runkelių derlingumas „Aukštakalnio“ ir Surdegio kolūkiuose. Todėl rajone neįvykdyta runkelių pardavimo penkmečio užduotis. Bendromis ūkių vadovų, specialistų pastangomis šiuos trūkumus reikia nedelsiant išgyvendinti.

Neblogą patyrimą turi sukaukę linus auginantys rajono ūkiai: ir labai nepalankiais praėjusiais metais iš kiekvieno hektaro gauta po 3 cent pluošto. Tačiau rezultatai būtų buvę žymiai geresni, jeigu būtų sumažinę nuostolius, nuimant ir sutvarkant linų derlius. Daugelyje linininkystės ūkių stokojama galvenų džiovinimo punktų, kuriuos būtina pastatyti jau šiemet, įrengiant palapas su aktyviaja ventiliacija stiebelių ir šiaudelių džiovinimui.

rūkeltė iš pusl.

Darbo draugai lygiuojasi į O. Kiaušienę

Susumuoti Sodininkystės tarybinio ūkio karvių melžėjų 1981 metų sausio mėnesio tarpusavio socialinę niavimą rezultatai.

Kam geriausiai sekėsi? Didžiausiais pieno primilžiais teisėtai pasididžiavo gali darbo veteranė Ona Kiaušienė, — žvilgtelėjusi į pieno gamybos rodiklį suvestinė, pastebėjo ūkio vyr. zootechnikė L. Beinorienė. — Iš kiekvienos prižiūrimos karvės ši darbštuolė vidutiniškai primilžė po 328 kilogramus pieno arba, kitaip tariant, kasdieniai primilžiai iš karvės siekė daugiau nei dešimt su puse kilogramo pieno. Sekliną pavyzdį kitiems fermos darbuotojams taipogi rodo melžėjos Janina Augustinavičienė, Bronė Razanienė, Julė Patulsiene.

Darnaus, sutelkto viso pieno fermos darbuotojų kolektyvo pastangomis per sausio mėnesį Sodininkystės tarybinis ūkis pagamino 103 tonas pieno, kas pastebimai viršija pernykščių metų to paties laikotarpio pasiekimą. Ugtelėjo ir vidutiniai pieno primilžiai iš karvės per parą — dabar jie siekia 9,3—9,4 kg. Gero vienuoliktosio penkmečio starto priežasčių toli ieškoti nereikia: fermose, kaip taisyklė, trūksia nemažas būrys aukštos kvalifikacijos gyvulininkystės meistrų. Zenklus pieno gamybos rodiklius nemažiau lemia ir sumaniai, savalaikiai organizuojamas gyvulių reprodukcijos darbas, kruopščiai apgalvoti šėrimo racionai.

K. Litvinas

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Už nuopelnus plėtojant žemės ūkio gamybą ir aktyvią visuomeninę veiklą, penkiasdešimtųjų gimimo metinių progą Anykščių rajono Andrioniškio kolūkio pirmininkas Česlovas NARKEVICIUS apdovanotas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo garbės raštu.

Intensyvinti augalininkystę, kelti žemdirbystės kultūrą

Atkelti taiką ir pusl.

Nors praėjusio penkmečio metais rajono žemdirbiai dėję daug pastangų pašarų bazel stiprinti, tačiau planuoto pašarų gamybos kiekio nepavyko pasigaminti.

Gerindami gyvulių aprūpinimą pašarais, visų pirma turime didinti šieno gamybą. O šiam tikslui reikia didinti žaliųjų derlingumą. Paskutiniai du nepalankūs dobilų sėklos išauginimui metal pablogino daugiamečių žolių struktūrą: jose žymiai sumažėjo ankštinių žolių. Todėl jau šiais metais turime pasiekti esminį persilaužimą, išsilaugindami pakankamai dobilų ir kitų ankštinių bei varpinių žolių sėklos.

Gyvulių ganykloms laikotarpiui pagrindinį žaliuosius masės kiekį gauname iš kultūrinių ganyklų. Gerinant kultūrinių ganyklų tręšimą ir naudojimą, Svėdasų, „Lenino kelių“, „Svyturio“ kolūkiuose praėjusiais metais iš kiekvieno hektaro gauta po 370–200 cnt žaliuosius masės. Tačiau žemas kultūrinių ganyklų derlingumas „Atžalyno“, „Nevežio“, „Už taiką“ kolūkiuose.

Ypač didelę kultūrinių ganyklų derlingumo ryškumą yra kaupiančių paplitimas. Kaip kovoti su šiomis piktžolėmis, turime gerą patyrimą, sukauptą Elmininkų bandymų stoties eksperimentinėje ūkyje, „Svyturio“ kolūkyje. deja, juo nepasinaudoja kitų rajono ūkių agronomai.

Zalčių pašarų pagausinimui plačiau reikėtų naudoti vienmetės svidrės pasėlius. Ši kultūra normaliais metais, gausiai patręšus azotinėmis trąšomis, iš hektaro duoda iki 500 cnt žaliuosius masės, turi daug angliavandenių ir gyvulių noriai ēdama.

Visų kultūrų derlingumo didinimui pagrindą sudaro žemių melioravimas ir intensyvus nusausinų žemių panaudojimas. Šiuo metu rajone nusausinta apie 60 proc. sausinio reikalaujančių žemių. Intensyviai tręšiant organinėmis ir mineralinėmis trąšomis, auginant aukštų reprodukcijų ir derlingų veislių žemės ūkio kultūras „Lenino keliu“, „Svyturio“, Svėdasų, „Gimtosios žemės“, Levaniškio kolūkių nusausintose žemėse išauginami žymiai didesni grūdinių, techninių ir pašarinių kultūrų derliai, negu nemelioruotose dirvose. Tačiau daugelyje rajono ūkių nusausintos žemės naudojamos nenakankamai intensyviai. Pernai vos po 16–14 cnt iš hektaro grūdų prikulta K. Storo ir Surdegio kolūkių melioruotose žemėse, o „Vienybės“ kolūkyje iš nusausintų plotų gautas mažesnis derlius, negu vidutiniškai iš visų šio kolūkio dirvų.

Pastaraisiais metais išryškėjo gana daug defektų kal kuriose sausavimo sistemoje. Vietomis jose išmirksta pasėliai, klimsta technika. Nors šie defektai yra žinomi MSMV vadovybei, tačiau

jų šalinimas vyksta pernešygy lėtai. Dideli nepanaudojamos žemės plotai yra prielikelviduotų sodybvičių.

Pasitarime buvo pažymėta, jog, siekiant padidinti vienuoliktajame penkmetyje visų lauko kultūrų derlingumą, itin svarbu tinkamai pasiruošti šių metų sėjai. Šio pavasario darbymečio sąlygos bus nelengvos, nes iš rudens ne visuose ūkiuose pavyko apsėti žiemkenčiais planu numatytus dirvų plotus. Nemaža likę iš rudens nesuurtų dirvų, ne į visus kaupiamosioms skirtus laukus įterptos organinės trąšos. Šias spragas ištaisysime, tik kruopščiai suremontavę ir sukomplektavę pavasario darbams skirtą techniką, surikiavę mechanizatorius į darnias darbymečio grandis, rūpestingai išvalę ir paruošę visų kultūrų sėklą.

Šiuo metu visuose rajono ūkiuose įtemptai vyksta technikos remonto darbai. Vasario mėnesio 1 dieną rajone paruošta darbui 88 proc. traktorių, 61 proc. plūgų, 94 proc. sėjamųjų, 96 proc. kultivatorių. Baigiamas remontuoti inventuaris „Aukštakalnio“, „Gimtosios žemės“, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose.

Tačiau pasiruošimo pavasario lauko darbams eiga rajone kelia ir nemaža rūpesčių. Per lėtai remontuojama technika Cerniachovskio, „Už taiką“, „Vienybės“ kolūkiuose. Iš esmės turėtų gerinti darbą rajoninis gamybinis susivienijimas, pateikdamas ūkiams detalių kompleksus.

Ypač didelį susirūpinimą kelia mechanizatorių stoka. Vidutiniškai rajono ūkiuose 100-tū traktorių turima tik 89 mechanizatoriai, o „Atėities“, Cerniachovskio, M. Melnikaitės kolūkiuose mechanizatorių kadrai ypač stokoja.

Vienas svarbiausių ir aktualiausių uždavinių yra sėklos paruošimas ir išsaugojimas iki pavasario sėjos. Iki šiol dar turime 23 proc. trečios klasės vasarinių grūdinių kultūrų sėklos. Būtiną ją kruopščiai išvalyti. Prastai paruošta sėkla Skiemonių, „Atėities“, „Aukštakalnio“ kolūkiuose, Jakšiško tarybiniame ūkyje.

Aktuali problema yra bulvių sėklinės medžiagos išsaugojimas iki pavasario. Tuo reikia susirūpinti ypač Jakšiško tarybinio ūkio, „Nevežio“, Skiemonių kolūkių specialistams. Sodini-

mul šimet teks panaudoti ir smulkesnius, negu įprasta, gumbus.

Sėkmingam šių metų pavasario darbų organizavimui didelės reikšmės turės iš anksto paruoštas išsamus organizacinis visų darbų planas-grafikas. Ūkių agronomai, kartu su inžinerine tarnyba privalo jau dabar sukomplektuoti žemės darbams technikos agregatus, sudaryti techninio aptarnavimo grandis, pritaikyti tinkamiausias materialinio ir moralinio sėjos baruose triūsiančių žmonių skatinimo formas, paruošti veiksmingus socialistinio lenktyniavimo nuostatus.

Bendromis pastangomis, pažymėjo pasitarimo dalyviai, mes turime negailestingai laužyti atskiruose ūkiuose labai įsigalėjusias delsimo ir vėlavimo tradicijas. Juk ne paslaptis, kad pavėluotas nekokybiškas technikos paruošimas darbu neretai suardo vyriausiojo agronomo darbų organizavimo planus.

Kiekviena ūkyje būtina tinkamai pasiruošti ankstyvai sėjai, šienapjūtei, derliaus nuėmimui. Skaudus praėjusių metų patyrimas parodė, jog laimė to ūkio žemdirbiai, kurie anksčiausiai pradeda visus darbus. Nedera darbų pradžia laukiti optimalių sąlygų, nes pas mus stokojama technikos eilei darbų atlikti glaustais terminais.

Pasitarimo dalyviai išreiškė visų rajono žemės ūkio darbuotojų ryžą XI-aime penkmetyje užauginti gausų, stabilų visų kultūrų derlių ir šiuo pagrindu žymiai padidinti bendrąją žemės ūkio produkciją.

„K. d.“ inf.

Vasario 8-oji — Civilinio oro laivyno diena

SPARNUOTIEJI ŽMONIŲ TALKININKAI

Lietuvos respublikinio gamybinio civilinės aviacijos susivienijimo viršininko G. LIACHOVO pasikalbėjimas su ELTOS korespondentu

— Kokiais pasiekimais savo profesinę šventę pasitinka Tarybų Lietuvos aviatoriai?

— Visų pirma noriu pažymėti, kad susivienijimo kolektyvas sėkmingai įvykdė dešimtojo penkmečio planus. Pervežta daugiau kaip 3,3 milijono keleivių, beveik 60 tūkstančių tonų liaudies ūkio krovininių ir pašto siuntų.

Labai sėkmingai dirbo žemės ūkio aviacijos padaliniai. Dar 1979 metais jie raportavo, kad įvykdyta žemės ūkio plotų apdorojimo penkmečio užduotis. Šių darbų mastas per penkerius metus išaugo trigubai.

— Kas daroma, kad aviacijos paslaugomis galėtų naudotis kuo daugiau žmonių?

— Per dešimtąjį penkmetį atidaryta beveik 20 naujų oro linijų. Nepersėdę į kitą lėktuvą, keleiviai iš Vilniaus gali pasiekti Taškentą, Novosibirską, Alma Atą, Kuibyševą, Celiabinską, Ufą, Zdanovą. Išsiplėtė lėktuvų JAK-40 kelionių geografija: iš Kauno jie skrenda į Druskininkus, Odesą, Simferopolį.

Tarybų Lietuva dabar turi tiesioginį oro susisiekimą su beveik 70-čia šalies miestų. Atsižvelgiant į besiplečiančius respublikos ryšius su kitais šalies ekonominiais

rajonais, šiame penkmetyje iš mūsų respublikos sostinės nusidrieks nauji oro laivyno maršrutai į Ašchabadą, Dušanbė, Iževską, Uljanovską.

Daug daroma, kad toliau gerėtų keleivių aptarnavimas, reguliariai kursuotų lėktuvai. Rikiuolėn stojo naujas aerouostas Šiauliuose, išplėstas Vilniaus aerouostas, čia pat baigiamas statyti viešbutis tranzitiniam keleiviams. Gerokai sustiprintos techninės tarnybos Kaune bei Palangoje.

Visi aerouostai aprūpinti šiuolaikiniais mechanizacijos kompleksais, informacinėmis sistemomis apie lėktuvų skridimus ir laisvas vietas. Modernūs įrenginiai leidžia iki minimumo sumažinti laiką įsigyjant ir registruojant biilietus, apiforminant bagažą.

Siemet numatoma pradėti statyti naują respublikos sostinės aerouostą, kuris per valandą aptarnaus 700 keleivių. Atvers duris oro susisiekimo agentūra uostamiesityje. Dar labiau padidinti reisų reguliarumą naujojo penkmečio metais padės lokacinė technika. Daug krovininių perveš lėktuvai AN-26. Siemet respublikos civilinės aviacijos lakūnai numato pervežti tris ketvirtadalius milijono keleivių — beveik 50-čia tūkstančių daugiau, negu pernai.

— Dar didesnės paramos iš aviacijos tikisi žemdirbiai...

— Specialistų nuomone, aviatorių darbas maždaug dešimteriopai našesnis, negu įprastinės žemės ūkio technikos. O ir atlikti darbus „sparnuotieji žemdirbiai“ gali pačiais geriausiais agrotechnikos terminais.

Lėktuvai dabar tręšia ir kalkina laukus, naikina kenkėjus ir piktžoles, efektyviai kovoja su augalų ligomis. Dešimtajame penkmetyje mūsų aviatoriai išmoko ir sėjos „profesijos“. Esant sunkioms meteorologinėms sąlygoms, iš oro buvo apsėta apie 10 tūkstančių hektarų žemės.

Vienuoliktajame penkmetyje aviacija atliks dar daugiau žemės ūkio darbų. Tam pasitarnaus respublikoje sukurta vieninga agrotechninė tarnyba, į kurios sudėtį įeina žemės ūkio aviacijos kompleksas. Kooperuotomis kolūkių ir tarybinių ūkių lėšomis daugelyje rajonų įrengti žemės ūkio aerodromai su kieta danga, prie jų pastatyti mineralinių trąšų ir chemikalų sandėliai, mechanizuotos lėktuvų pakrovimo aikštelės. Respublikoje jau veikia kelios tarprajoninės atraminės bazės, kuriose techniškai aptarnaujami ir remontuojami žemės ūkio aviacijos lėktuvai bei malūnsparniai. Praėjusiais metais aviatoriai apdorojo per 900 tūkstančių hektarų laukų, o siemet šis skaičius prašoks milijoną.

Aukštaitija: nuo suvažiavimo iki suvažiavimo

Penkmetis mūsų gyvenime

Neseniai buvau pas liaudies tapytoją Vytautą Masiulį. Įsikalbėjome apie prabėgusius penkmečio metus. Jie buvo dosnūs Vytautui, šitam mažakalbiui, darbščiam ir talentingam papilicui, gimusiam egzotiškame Buenos Aires mieste, kur veltui ieškoti laimės buvo išvažiuę jo tėvai, vėliau pardavinėjusiam piemens ir berno

vasaras turtingiems Papilio apylinkių gaspadoriams, su keliais Tarybinės Armijos kariais kovojusiam Cekoslovakijoje, Vengrijoje, Austrijoje, Vokietijoje. Prieš dešimt metų Vytautas Masiulis paėmė į rankas teptuką. Piesė kaip ir dirbo sąžiningai, tai, ką diktavo jo širdis. Sėkmės nereikėjo ilgai laukti. 1977 metais Vytautas tapo pirmojo sąjungaio meno saviėkilos kūrėjos festivalio laureatu, o 1980 metų vasarą, kai visa Tarybų Lietuva šventė savo brandos keturiasdešimtmetį, Vytautui Masiuliui buvo įteiktas Ju biliejinės liaudies meno parodos laureato diplomai ir ženklelis. Daug gražių kūrinių sumanymų šiandien turi Vytautas. Juos tapytojas pasiryžęs įgyvendinti artimiausiais metais. Taip ir bus, nes Vytautas gyvena šalyje, kur kiekvienas gali ugdyti savo kūrybinius sugebėjimus, kurti kiekvienam reikalingą grožį.

Šitokia penkmečio vertė Vytauto Masiulio gyvenime. O mūsų visų? Ar įmanoma įvertinti, suskaičiuoti, pasverti kiekvieno biržiečio pasiekimus ir laimėjimus? Todėl stabtelkime tik ties tais darbais ir pasiekimais, kurie labiausiai įsiminė biržiečiai

dešimtąjį penkmetį. 1976 metais. Stiprus balandžio vėjas saulėta padangę rideno baltus debesis. Biržų miesto gatvėmis plaukė žmonės į naująją poeto žemiečio Juliaus Janonio aikštę. Juodas aikštės bazaltas — lyg tie gimtosios žemės arimai, iš kurių kyla rausvo Karijijos granito pjedestalas, o ant jo — jaunas poetas, visą gyvenimą iki paskutinės minutės paskyręs svarbiausiam — kovai už darbo žmonių laimę. Tik šitaip ateina nemirtingumas. Stovi virš miesto paminklas kaip besiblaškantis vėtroje fakelas. Jaunas ir liepsningas poetas atėjo visiems laikams į Biržų žemę, nes du dideli biržiečiai menininkai profesorius, respublikos liaudies dailininkas, skulptorius Konstantinas Bogdanas ir Lenininės premijos laureatas, architektas Vytautas Brėdikis įkūnijo savo ilgąmetę svajonę, sukūrė vieną geriausių respublikoje paminklų poetui ir kovotojui.

Pažvelgti šiandien poetas į savo mylimo krašto lygumas ir nustebe apsidžiaugty. Tiek daug gražių permainų atsirado per paskutiniuosius penkerius metus. Pietrytiniame Biržų pakrastyje, už baltų naujos rajono ligo-

ninės korpusų, įsibridusių į jaunų pušaičių žalumą, melynuoja Kilučių ežeras. Daug metų skurdęs, pelkėjęs, užžėlęs tankiais nendrynų guoliais, praradęs savo pasididžiavimą — garsiuosius agaro riešutus, jis šiandien išsiliejo į 86 hektarų plotą, o ežero vandens lygį į dviejų metrų ir dvidešimties centimetrų aukštį pakėlė didžiausia Biržų rajone užtvanka, prieš kurią visai menkutis atrodo kadaise didikų Radvilų statytas panašūs įren-ginys. Vandenyje žaliuoja supilta 1,6 hektaro ploto sala. Pačioje Biržų pašonėje tyvuliuojantis, antrąją jaunystę gyvenęs ežeras, džiugina karštą vasaros dieną čia laisvalaikį praleisti susirenkančius šimtus žvejų ir poilsiautojų.

Biržai, kolūkių gyvenvietės ir miesteliai — lyg viena didžiulė statybos aikštelė. Pati stambiausia penkmečio statyba rajone — gyvulininkystės kompleksas, kuriame kas metai bus nupenima po 27.000 kiaulių. Netoli komplekso Nemunėlio Radviliškio miestelis — Nau-sėdžių kolūkio centras, kaip niekada išaugęs šio penk-

Atkelti taiką ir pusl.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1981. II. 7

Kauno „Aleksoto“ stiklo fabrike gaminama nemažai plataus varlojimo prekių. Tai — vazos, saldainiams ir vaisiams, originaliai dekoruotos stiklinės, taurių rinkiniai ir kiti dirbiniai.

NUOTRAUKA: kontroleris G. Cibulskaitė demonstruoja naujus stiklo dirbinius.

T. Zebrausko (ELTA) nuotr.

Penkmetis mūsų gyvenime

atkelta iš 2 pusl.

...o metas. Čia iškilo nauja vidurinė mokykla su bendrabučiu ir valgykla, stačibininkai padabino gyvenvietę keliolikos spalvingų Alytaus ENSK namukų gatve, pastatė keli daugiaaukščiai gyvenamieji namai, paštas, kavinė-valgykla, greitai įkurtuves švės 90 vietų vaikų darželis, naujakuriai, bus pradėta statyti pirtis. Tačiau pati išpūdingiausia statyba N. Radviliškio gyventojams buvo naujieji kultūros rūmai, kolūkiui kainavę 550 tūkstančių rublių, su didžiule 420 vietų sale žiūrovams, pritaikyta bet kuriems koncertams ir teatro spektakliams scena, jausiais repetitijų kambariais. Dabar dažni radviliškiečių svečiai būna Panevėžio, Šiaulių, Vilniaus teatrų aktoriai, žymiausi respublikos profesionalų ir saviveiklos meno kolektyvai.

Nudžiugino praėjęs penkmetis ir Vabalninko miesto gyventojus, kuriems duris atvėrė naujasis kino teatras „Dobilas“. Biržų miesto pakrastyje iškilo naujas modernus duonos kombinatas,

Anykščių scenoje — V. Kybartas

Vasario 9 dieną Anykščių kultūros rūmuose visiems gerai žinomo skaitovo, respublikos nusipelnusio meno veikėjo Vytauto Kybarto koncertas.

V. Kybartas 1950 metais baigė LTSR valstybinio akademinio dramos teatro studiją, kur jį aktoriams meistriškumo mokė LTSR liaudies artistas Juozas Siparis. Kelis metus V. Kybartas dirbo teatre. Šiandien jis — vienas populiariausių respublikoje skaitovų ir Lietuvos televizijos diktorių.

1961 metais V. Kybartas pirmasis Lietuvoje suruošė literatūrinį koncertą — tada jis perskaitė J. Marcinkevičiaus poemą „Kraujas ir pelėnai“. Aktyviai koncertuodamas respublikoje ir šalyje, per 20 metų V. Kybartas suruošė apie 400 literatūrinių vakarų. Jo atliekami išpūdingai nuskambėjo T. Tilvyčio „Artojai“, E. Mieželaičio „Žmogus“ ir „Vizijos M. K. Čiurlionio temomis“, V. Mykoliaičio-Putino, A. Maldonio, S. Jesenino, P. Nerudos, V. Sekspyro ir kitų poetų eilės.

Anykščiuose V. Kybartas skaitė savo mėgiamų lietuvių tarybinių poetų A. Zukausko, A. Baltakio, E. Matuzevičiaus eiles. Programą pajavirins jaunų muzikantų smuikininko Arūno Kybarto, altisto Tomo Vileikio ir pianisto Dainiaus Jozėno atliekamos B. Dvariono bei V. A. Mocarto pjesės.

Kviečiame visus į koncertą.

Rūta Zelvytė
LTSR valstybinės
filharmonijos vyr. muzikos
redaktorė

kur kepama visoje Lietuvoje pagarsėjusi biržietiška „Aukštaičių duona“. O kur dar Biržų 2-os vidurinės mokyklos priestatas, dvigubai didesnis už pačią mokyklą, naujos Medeikių ir Papilio vidurinės mokyklos, gražiausias Biržuose vaikų lopšelis-darželis „Vyturėlis“, „Laisvosios žemės“, „Svyturio“ kolūkiuose pastatyti tipiniai vaikų darželiai, nauja Papilio apylinkės ambulatorija, rajono centre išaugę daugiaaukščiai namai, kolūkių mechaninės dirbtuvės, fermų pastatai. O svarbiausia, kad dešimtojo penkmečio metais pradėjo pildytis sena biržietiška svajonė: Biržuose įsteigus paminklų restauravimo dirbtuvę, buvo pradėti restauruoti Biržų pilies rūmai. Ši labai sudėtinga ir atsakinga darba numatyta baigti 1985 metų vasarą. Reikia, ir vienuoliktame penkmetėje tai bus pati įdomiausia statyba Biržų rajone. Biržų bastioninės pilies, kuri yra sąjunginės reikšmės architektūrinis paminklas, reprezentaciniuose rūmuose įsikurs Centrinė biblioteka ir Kraštotyros muziejus, prieš porą metų paminię savo penkiasdešimtmetį.

Įpratome sakyti, kad ne vien duona šiandien žemdirbys sotus. Šiuos žodžius patvirtina 1979 metais prasidėjusi Biržų rajono „Laisvo-

sios žemės“ kolūkio žemdirbių ir Lietuvos TSR Dailininkų sąjungos draugystė. Kolūkiečiai restauravo Butautų dvarelio rūmus, kuriuose įsteigė turtingą kolūkio istorijos muziejų. Muziejaus parodų salėse nuolat keičiamos dailės parodos, dailininkai susitinka su žemdirbiais, pasakoja jiems apie savo paveikslus. Kolūkio valdyba už kūrinius kolūkine tematika nutarė skirti kasmetines premijas. Pirmaisiais kolūkio laureatais tapo tapytojas S. Džiaukštas ir grafikas P. Rauduvė.

Surengtos Pasvalio ir Kupiškio rajonų kultūros dienos leido biržiečiams susipažinti su pajėgiausiais kaimyninių rajonų meno saviveiklos kolektyvais. Biržų rajono neaplenkė LTSR Dailininkų sąjungos dailės dienos, muzikinio rudens renginiai, 1980 metais įvyko Liaudies meno draugijos Panevėžio zonos meno dienos, N. Radviliškyje. Vabalninke, Biržuose surengtos liaudies meno kūrinių parodos buvo eksponuojami ne tik biržiečių, bet ir Pasvalio, Kupiškio, Panevėžio, Ukmergės rajonų menininkų kūriniai.

Turiningi, nors ir nelengvi buvo dešimtojo penkmečio metais Biržų rajono žemdirbiams. Gražių laimėjimų pasiekė Pabiržės kolūkis, trečius metus iš eilės iškovo-

jęs teisę vadintis aukštos žemdirbystės kultūros ūkio vardu. Tai didžiulis energingo ir sumanaus šio ūkio pirmininko, LTSR Aukščiausios Tarybos deputato A. Mikelėno, visų kolūkio specialistų ir žemdirbių nuopelnas. „Bendro darbo“ kolūkio mechanizatoriui A. Valturiui, XVI sąjunginio profsąjungų suvažiavimo Maskvoje delegatui, šį penketį buvo suteiktas garbingas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas. O dvi Biržų rajono gyvulininkystės darbuotojos: „Laisvosios žemės“ kolūkio I-mos klasės gyvulininkystės meistrė Konstancija Drevinskienė ir „Jaunosios gvardijos“ kolūkio karvių melžėja Aldona Briedienė tapo Respublikinės premijos laureatėmis. Ne rašytojos, dailininkės, mokslininkės, o dvi paprastos, darbščios kolūkinio kaimo moterys, jaučiančios bėgančio laiko, pareigos ir savo aukštinę rankų vertę.

Įžengėme į naująjį penketį. Pasitikdami partijos XXVI suvažiavimą, Biržų krašto žmonės dar kartą apsvaisto visas savo galimybes laiku įvykdyti vienuoliktąjį penkmetį užduotis. Ir tvirtai pasiryžta: dirbti taip, kad prabėgę penkeri metai būtų dar dosnesni, kiekviena diena, lyg korys medumi, būtų užpildyta prasmingu darbu ir laimėjimais.

A. Butkevičius

Apie 4,5 tūkstančio kvalifikuotų tekintojų, frezuotojų, šaltkalvių remontininkų, radijo aparatūros ir mikroschemų surinkėjų parengė Šiaulių 13-oji technikos mokykla. Dauguma jos auklėtinių papildė Televizorių gamyklos — bazinės mokyklos įmonės — kolektyvo gretas.

Mokykla aprūpinta naujausia aparatūra, patogūs kabinetai ir dirbtuvės, būsimuosius darbininkus moko prityrę meistrai. Geras sąlygas savo meistriškumui ugdyti jie randa ir Televi-

zorių gamykloje. Šiaulių 13-oji technikos mokykla — daugkartinė TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos dalyvė.

NUOTRAUKE: gamybos meistras S. Stankaitis tikrina būsimojo tekintojo J. Zuolio darbą. A. Dilio nuotr. (ELTA)

Naudingos paskaitos

Motery tarybos ir pirminės „Zinijos“ draugijos iniciatyva vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojai klausėsi rajono centrinės ligoninės gydytojo V. Sarkos paskaitos apie susirgimus gripu, kaip galima apsisaugoti nuo šio susirgimo. Gydytojas atsakė į pateiktus klausimus.

Ypač didelį susidomėjimą sukėlė susitikimas su Vilniaus V. Kapsuko universiteto vyr. dėstytoja A. Poškiene, kurios paskaitoje susirinkusieji išgirdo labai daug gerų patarimų šeimos stiprinimo, vaikų auklėjimo klausimais. Lektorė savo pranešime pateikė daug praktiškų patarimų, kaip, esant įvairioms situacijoms, reikėtų elgtis šeimoje.

B. Milaševičius

Pasirenkant profesiją

Andrioniškio aštuonmetėje mokykloje įvyko atviras komjaunimo susirinkimas tema „Tinkamai pasirinkime profesiją“. Susirinkime dalyvavo VI-VIII klasių mokiniai ir jų tėvai. Atvykusi Anykščių rajono Liaudies švietimo skyriaus proforientavimo kabineto metodinė I. Tvardauskienė supažindino su profesijomis, rekomendavo rinktis žemdirbiškas profesijas, kurios taip reikalingos gimtajam kaimui.

Tėvų komiteto pirmininkas, Anykščių veterinarijos stoties gydytojas D. Kažukauskas supažindino su veterinarijos technikuose ruošiamomis specialybėmis.

D. Tamošiūnaitė, moksleivė

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl. 1981. II, 7

DRAŠŪS, STIPRŪS, VIKRŪS

Aštuntą kartą startuoja mūsų rajono vaikų judriųjų žaidimų televizijos konkursas „Drašūs, stiprūs, vikrūs“.

Konkurso tikslas — padėti vaikams pasiruošti laimėti PDG komplekso normas, populiarinti judriuosius žaidimus, skatinti vaikus sistemingai fiziškai lavintis, sportuoti, susipažinti su spartiniais žaidimų istorija bei pasiekti laimėjimus.

Su devizu „Šiandien startai pionieriškai — rytoj olimpiniai“ Anykščių rajono moksleiviai sausio mėn. 15–16 dienomis susirinko į šias varžybas.

Varžybų komandą sudarė 28 mokiniai iš ašturių, trečių, ketvirtų ir penktų klasių. Žaidė 6 estafetes.

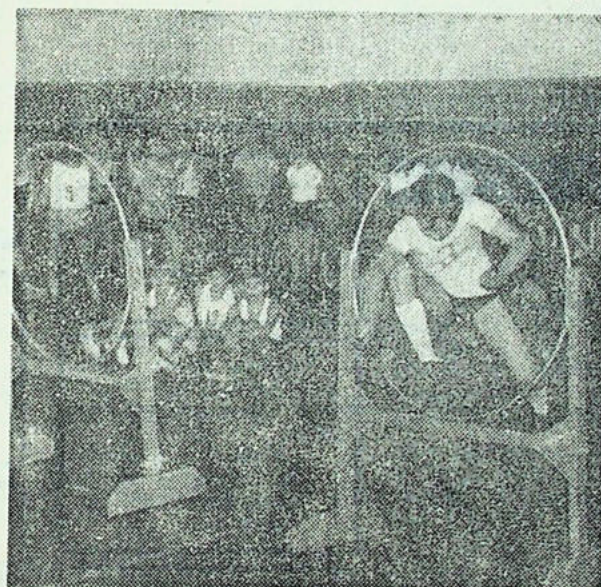
Aštuonmetė mokyklų komandos varžėsi Anykščių II-os vidurinės mokyklos salėje, o vidurinių — J. Biliūno vidurinėje mokykloje. Pirmąją vietą iškovojo Traupio aštuonmetės mokyklos komanda, vadovaujama mokytojos J. Aukštuolienės. Antrąją vietą užėmė Juostininkų aštuonmetė mokykla (vadovas S. Zivatkas) ir trečioji vieta atiteko Andrioniškio aštuonmetės mokyklos komandai, vadovaujamai V. Puzinienės.

Tarp vidurinių mokyklų, iš jų startavo 10 komandų, pirmąją vietą užėmė Anykščių II-os

vidurinės mokyklos „DSV“ komanda (vadovai V. Lukoševičius ir A. Dūmanienė). Ši komanda visas 6-ias estafetes pirmavo. Antroji vieta atiteko J. Biliūno vidurinei mokyklai (vadovas P. Kulikauskas) ir trečioji vieta — Anykščių III-iai vidurinei mokyklai (vadovė V. Gudonienė). Visų prizininių vietų laimėtojai buvo apdovanoti diplomais.

Anykščių II vidurinės mokyklos „DSV“ komanda surinko daugiausia (60) taškų. Ji atstovaus Anykščių rajono moksleiviams zoninėse varžybose, kurios vyks vasario mėnesį.

A. Stasiulaitytė

Šiemonių vidurinės mokyklos komandos kapitonas Nijolė Karvelytė įveikia kliūtį.

Anykščių II-os vidurinės mokyklos komanda — varžybų nugalėtoja. J. Bielskio nuotr.

GAMTA visų TĖVIŠKĖ

Medžiotojų pasiekimai ir uždaviniai

Neseniai medžiotojų ir žvėjų draugijos Anykščių skyriaus valdybos išplėstiname posėdyje, dalyvaujant medžiotojų būrelių vadovams, buvo analizuojami praėjusių metų ir dešimtojo penkmečio rezultatai.

Valdybos pirmininkas R. Augustinas su pasitenkinimu pažymėjo, kad visi dešimtojo penkmečio ir praėjusių metų pagrindiniai rodikliai įvykdyti. Skyriaus medžiotojai 1980 metais sumedžiojo 150 briedžių, 376 šernius, 101 stirną, 90 kiškių, 25 lapės, 9 vilkus ir nemažą kitos smulkios faunos. Pilnai ir laiku buvo įvykdytos visos žvėrių sumedžiojimo eksportui uždavys. Už produkciją iškis gavo 80.938 rub. pajamų. 1000 ha bendro medžioklės ploto tenka 599 rubliai, 1000 ha miškų ir krūmų — 1.638 rubliai. Tai žymiai viršija respublikos vidurkį. Papildomai žvėrių šėrimui medžiotojai išvežė 1 miškų virš 100 t šakniavaišių ir jų atliekų, 66 t šieno, 97 t grūdų atliekų, iruošė 65 ha pašarinių aikštelių. Visi šie ir kiti medžiotojų pasiekimai rodo, kad, neatsiraukus nuo pagrindinio darbo, laisva' aiški panaudojant ktyviam poilsiui, buvo nuiekti dideli darbai.

Šiuo metu sudaromos medžioklės plotų nuomos su-

lartys dešimčiai metų, iki 1990 m. Pagrindinis dėmesys bus skiriamas medžioklės plotų produktyvumo didinimui. Didelį dėmesį medžiotojai turės skirti plėsrūnų naikinimui, ypač vilkų. Dar silpnokai buvo propaguojamos medžiojamosios faunos apsaugos idėjos žemdirbių, mechanizatorių tarpe. Reikės sumažinti faunos nuostolius, kuriuos padaro mašinos ir mechanizmai žemės ūkio darbų metu. Būtina pasiekti, kad žienapjovės turėtų baidytuvus. Tai paprasčiau įrengiami, kurie plačiai naudojami daugelyje žalių. Jie padeda išbaidyti žvėrelius ir medžiojamus paukščius iš šienaujamų plotų ir taip išvengiama jų nuostolių. Visos šėryklos turės būti dengtos, kad būtų išvengta pašarų nuostolių žvėrių šėrimo vietose. Reikės kuo racionaliau išdėstyti pašarines aikšteles miškuose, kad žvėrys mažiau darytų nuostolių žemės ūkio kultūroms. Medžiotojų būreliams būtina įsirengti šaudyklas šaudymui „į bėgantį šerną“. Prieš prasidedant didžiajam medžioklei, visi medžiotojai privalės išbandyti savo akių taiklumą, šaudydami į judantį taikinį ir tik taiklūs medžiotojai galės medžioti briedžius. Reikės žymiai susilpninti švelniaplaukių žvė-

rių medžiokles, kad būtų įvykdomi švelniaplaukių žvėrių kailių pardavimo valstybei planai. Daugiau dėmesio reikės skirti medžioklės plotų apsaugai nuo brakonierių.

Daugiau dėmesio reikia skirti medžioklinei šunininkystei, įsigyti tokių šunų, kuriuos lengva išmokyti surasti sužeistą žvėrį.

Būrelių valdybos turės didesnę dėmesį skirti saugumui užtikrinti medžioklėje ir buityje.

Siuos ir kitus klausimus medžiotojai aptars ataskaitiniuose rinkiminiuose susirinkimuose ir rajoninėje konferencijoje, kuri įvyks šiais metais.

Artimiausias ir kruopščiausias visų medžiotojų darbas — žvėrių apskaita. Ji bus pravedama š. m. vasario 15 d. Reikia visiems įsidėmėti, kad neįmanoma teisingai, racionaliai ūkininkauti, neturint tikslios žvėrių apskaitos.

Reikia tikėtis, kad medžiotojai garbingai vykdys jiems keliamus reikalavimus ir vienuoliktajame penkmetyje pasieks dar didesnių laimėjimų faunos gausinimo ir medžioklės planų vykdymo srityse.

R. Kirslys

Anykščių eksperimentinio-
parodomos medžioklės ūkio
direktorius

Reikalinga

Lietkoopsajungos Vilniaus autobusų Anykščių kolonai reikalingi vairuotojai duonvežėms mašinoms.

Kreiptis: Anykščiai, Mičiurino 4a, į kolonos viršininką, arba skambinti telefonu 5-24-65. Administracija

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ dingusius talonus vienkartinam leidimui forma Nr. 1 nuo Nr. 031727 iki Nr. 031748 laikyti negaliojančiais. Direktorius

GENEI URBONIENEI
Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamas nuoširdžias užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vyno kupavavimo išlaidų kymo baro darbuotojai

GENEI URBONIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamas nuoširdžias užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

Burbiskio aštuonmetės mokyklos mokiniai nuoširdžiai užjaučia mokyklos direktorę **ELENĄ GALINIENĘ**, jos mylimai motinai mirus.

Tragiškai mirus **ALBINUI AUGLIUI**, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeima.

„Gintaro“ kolūkio Žavėsiškio dirbtuvių mechanizatoriai ir vairuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame **BRONIŲ MILEVIČIŲ**, jo mylimam broliui **STASUI** mirus.

Kaimynai

Nuoširdžiai užjaučiame **ANICETĄ AUGLĮ** dėl mylimo tėvelio mirties.

M. Melnikaitės kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

ANICETUI AUGLIUI
Tegu mūsų nuoširdi užuojauta palengvina Jūsų skausmą, mirus tėveliui.

M. Melnikaitės kolūkio Mačionų brigados gyvulininkystės darbuotojai

„OBELYNĖ“

Netoli Kauno, šalia Kamšos miško, prie griovomis išraižyto Nemuno skardžio, tarp medžių skendi įžymaus Lietuvos gamtininko profesoriaus Tado Ivanausko įkurta Obelynės sodyba. Per keliasdešimt metų šioje sodyboje sukaupta daug įvairių augalų: dekoratyvinių medžių ir krūmų, vaismedžių, gėlių. Neseniai knygynuose pasirodžiusioje knygelėje „Obelynė“ jos autoriai žinomi mokslininkai broliai Algirdas ir Mindaugas Navasaičiai supažindina skaitytojus su gamtininko sodyboje surinktos floros įdomybėmis, su gamtininko memorialiniu muziejumi.

Perskaitytą šią knygelę tarsi pabuvojame neakivaizdinėje ekskursijoje, apžiūrime

memorialiniame muziejuje Tado Ivanausko dukters Eleonoros Baltuškevičienės sukauptus eksponatus, susipažįstame su profesoriaus darbais, jo plataus užmojo mokslinė veikla. Įdomu susi-

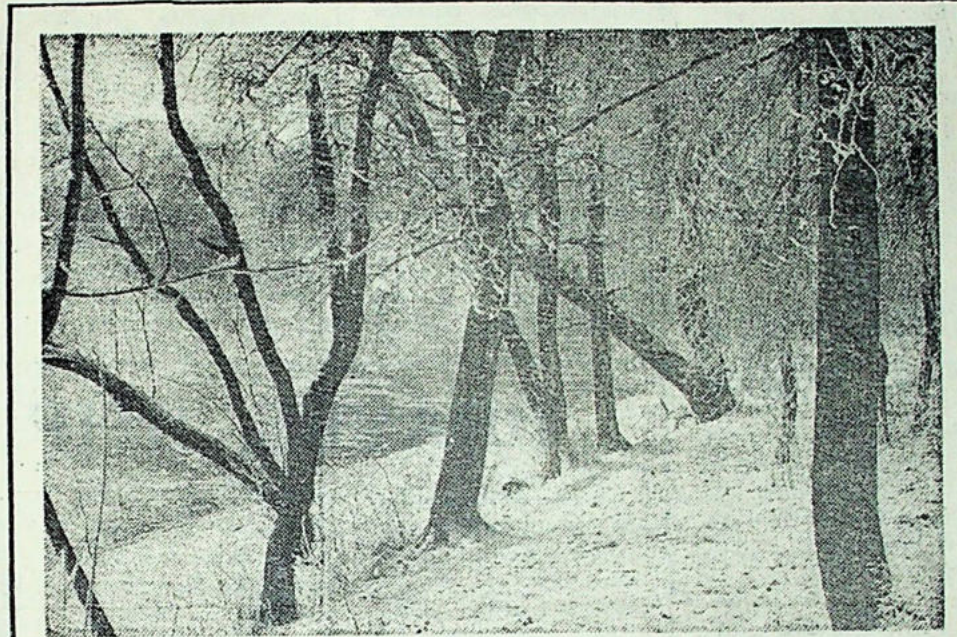
pažinti ir su sodybos teritorijoje augančiais medžiais, augalais. Vaismedžių ir gėlių įvairovė, tokie retai kur mūsųose sutinkami svetimžemiai medžiai kaip ginkmedis, serbinė eglė, rytinis tu-jenis, europinis kukmedis, metasekvoja, įvairių rūšių rlešutmedžiai, tulpmedis, amūrinis kamštenis... Yra Obelynėje daug įvairių au-

galų, medžių, stebinančių savo lajomis, lapų piešiniais, žiedais. Knygelės autoriai, aprašydami šias floros įdomybes, atkreipia dėmesį į jų savybes, išskirtinius bruožus, paplitimą, augimo galimybes.

Si vaizdžiai ir gyvai parašyta knygelė užbaigama skyreliais apie grūvų augaliją, apie Obelynės apylinkes pamėgusius paukščius ir žvėrelius. Leidinyje gausu išraiškingų, spalvotų nuotraukų, vaizdžiai charakterizuojančių aprašytus augalus, Obelynės įdomybes.

Iš spaudos išėjusi su melio ir atida paruošta knygelė „Obelynė“ sudomina kiekvieną gamtos mylėtoją, reikia manyti, ne vieną paskatins ir aplankyti Tado Ivanausko sodybą, savo akimis pamatyti ir ją supančią florą įvairovę.

V. Gledrys

Ziemos molyvai.

J. Junevičiaus nuotr.

Paukščių teismas

Ko toja miško laukymėje lip tarskia šarkos, skardė, kėkšlas? Pasukęs su sliemis tenai, pamatiau ant ausuolio medžio tupinčią pelėdą. Aplink ją zujo spygodamos zylės, ant netoliese augančio berželio garsiai sarkos, dar balsingiau ms pritarė kėkštai. Į pušį atupė iš pamiškės atplaukusios kelios varnos.

Barė, kaip įmanydami nerke paukščiai pelėdą, m ji kartais, užuot peles medžiojusi, susigundo ir m paukštelį nusiverti. Nepa- ko išpūstakei tas alasas, grėžiojo galya. kaleno apu. Pagaliau pelėda ne- vėrė, be garso pakilo ir plasnojo į eglės tank- e. Jai įkandin puolė visas ukšmingas, karingai nusi- kęs paukščių būrys. Bet nkinėje pelėdos persekioji- sityvo ne vienas smarkuo- Nežinia, kaip ten nutik-

Taip netikėtai tą žiemos pletę pamatiau, kaip ukščiai teisė pelėdą, išgu- ją į miško gūdumą.

A. Slamas

Redaktorius ST. VINCIONAS

„Lenino keliu“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija nuoširdžiai užjaučia šeimą ir arti- muosius, **ANTANUI RUDOKUI** tragiškai mirus.

PETRUI IMBRASUI
Netekus brangaus žmo- gaus — mamytės, rei- skiam gilia užuojautą. Svėdasų kolūkio Ja- ros brigados mecha- nizatoriai

Mirus **PRANUI IN- GAUNIUI**, reiškiam nuo- širdžias užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

„Gimtosios žemės“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organi- zacija

VALEI VIZYNIENEI
Dėl mylimo vyro mir- ties reiškiam nuoširdžias užuojautą.

„Gimtosios žemės“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organi- zacija

ANTANINAI MOGILIENEI
Nuoširdžiai užjaučiame, mirus brangiam žmogui — motinai.

Kavarsko varlotų kooperatyvo profsą- junginė organizacija

Burbiskio aštuonmetės mokyklos direktori **ELENAI GALINIENEI** Liūdesio valandą, mi- rus mylimai mamytei, reiškiam nuoširdžias užuo- jautą.

„Anykščių šilėlio“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė orga- nizacija

VALEI VIZYNIENEI
Gilaus liūdesio valan- dą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžias užuojautą rei- skia

„Gimtosios žemės“ kolūkio Juozapavos fermos darbuotojai.

Mirus ilgamečiui savi- veiklininkui **KAZIMIE- RUI VIZYNIUI**, reiškiam nuoširdžias užuojautą žmonai, sūnui ir artimie- siems.

Viešintų zoninių kul- tūros namų saviveik- lininkai ir darbuoto- jai

ONAI GAILIONIENEI
Gilaus liūdesio valan- dą, mirus mylimam bro- liui, nuoširdžias užuojau- tą reiškia

Vyno pramonės ga- mybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organi- zacija.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė-Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi- namia rotacinė mašina. Indeksas 87262. Išėina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.172 Užsak. Nr. 159